

Anskuelse blev tiltraadt saavel af det daværende danske Cancellie som senere af Justitsministeriet. Under de nærværende Forhold og i Lighed med hvad der er foreskrevet i fremmede Love, er det fundet hensigtsmæssigt at opstille som almindelig Regel, at, med Undtagelse af Chefen, Ingen kan udnævnes til Befalingsmand ved Borgervæbningen, der ikke ved Valg af sine Medborgere i Væbningen er bleven anset at egne sig dertil. De nærmere Regler herfor henhøre imidlertid formeentligen til Tjenestereglementet.

Følge det ældre Reglements § 47 kan ingen Underofficerer foreslaaes til Officeer, med mindre han har aflagt de i Reglementet foreskrevne Prøver. Denne Regel maa i ethvert Tilfælde lide nogen Forandring ved det ovenomhandlede Valgsystem, da Valgene vilde blive altfor begrænsede, naar de var indskrænkede til de Underofficerer, der allerede havde taget Officeersexamen; men det har overhovedet været et Spørgsmaal, om Fordringen om Examen kan bestaae ved Siden af Valgsystemet. Da imidlertid saavel Chefen for Borgervæbningen som Stadens Communalbestyrelse bestemt have udtalt sig for, at den til Officeer Valgte skal, forinden han kan ansættes i Posten, have bestaaet i en saadan Prøve, som nærmere bestemmes i Tjenestereglementet, har Justitsministeriet fundet saa meget mindre Betænkelse ved at optage en saadan Bestemmelse i Udkastet, som Ministeriet selv maatte erkende, at en slig Prøve afgiver et Betyggelsesmiddel for, at den, der ansættes som Officeer, har saavel den almindelige Dannelse som den særegne Kyndighed, der udføres til en saadan Post. Der maatte da i Tjenestereglementet foreskrives en vis Tid, inden hvilken den, der af Kongen var udnævnt til Officeer, maatte have underkastet sig den anordnede Prøve, da i modsat Fald Udnævnelsen maatte træde ud af Kraft, og den Paa gjældende træde tilbage i sin forrige Stilling.

Til § 26.

Da Tjenesten er strengere for Befalingsmændene end for de Menige, og da det kunde affrække dygtige Mænd fra at modtage Befalingsmandsposter, naar de skulde være pligtige at forestaae samme, saalænge den almin-

delige Tjenestetid varer, samt da det overhovedet maa antages at være hensigtsmæssigt, at de, der ei længer føle sig kaldede til at forestaae Befalingsmandsposter, kunne efter visse Aars Tjeneste træde tilbage og give Plads for friske Kræfter, er det anset rigtigst i Loven at foreskrive, at Ingen skal være pligtig til at tjene som Befalingsmand (Officeer eller Underofficeer) i længere Tid end 6 Aar. De Paa gjældende maae da i Reglen træde tilbage i de Meniges Klasse; — men da det vilde være ubilligt at anvende dette paa dem, der i længere Tid have tjent i overordnede Poster, er det i Udkastet foreslaaet som Regel, at de, der i 6 Aar eller derover have tjent som Capitainer eller i en overordnet Stilling, skulde være berettigede til at forlange sig fritagne for al videre Tjeneste, jfr. § 7 Lit. c.

Til §§ 30—33.

Følge Tillægsreglementet af 25de Novbr. 1825 og Placat af 18de April 1843 er det tillagt Compagnicheferne og de overordnede Officerer saapelsom en Deel andre Forretningsmænd ved Borgervæbningen visse Gager, der dog i Reglen kun ere temmelig lavt ansatte i Forhold til, hvad der er tilstaaet de egentlige Militaire i tilsvarende Stillinger. Det samme er ogsaa fortiden Tilfældet med Hensyn til Livjægercorpset. Det er imidlertid alt i længere Tid erkjendt uhenigtsmæssigt, at de borgerlig militaire Embeds- eller Forretningsmænd skulde have egentlig Gage, naar ikke deres Stilling er af den Besskaffenhed, at den kan ansees som et egentlig Embede, der medtager deres hele Tid eller den største Deel af samme og derfor tillige maa betragtes som deres Levebrød. For de Dyrige maa derimod den borgerlig militaire Tjeneste betragtes som en communal Byrde, og da de maae antages at have deres egentlige Erhverv eller Subsistensmidler paa anden Maade, er der ingen Anledning til for deres borgerlig militaire Tjeneste at tillægge dem nogen Betaling, undtagen forsaavidt Tjenesten overstrider, hvad der kan fordres af Borgene i Almindelighed, eller den medfører særegne Udgifter for dem, som derfor bør erstattes dem. Som Følge heraf kan den nysnævnte Klasse af Forretningsmænd heller ikke have